ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ପଚାଉର

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମାନ୍ତରାଳତା: ଇଶାୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶରୁ ଆଧୁନିକ-ଦିନର ପ୍ରକାଶନଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

Jeff Pippenger
2024-02-08

ଯେପରି ଇଶାୟା ଯିରୁଶାଲେମର ଦୁଷ୍ଟ ନେତାଙ୍କୁ ପଞ୍ଚଷଷ୍ଟି ବର୍ଷରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସନ୍ଦେଶ (ଅଧ୍ୟାୟ ସାତ, ପଦ ଆଠ) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ସେ ତାହାକୁ "ଧୋବିର କ୍ଷେତ୍ର" ପାଖରେ ଏବଂ "ଉପର ପୋଖରୀର ନଳାର ଶେଷ ସ୍ଥାନରେ," ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 742 ମସିହାରେ କରନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 742 ମସିହା 1863 ମସିହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ଯୀଶୁ ସଦା ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ଦର୍ଶାନ୍ତି। ପୁନର୍ବାର, 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ରବିବାର ଆଇନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ଯୀଶୁ ସଦା ଗୋଟିଏ ବିଷୟର ଶେଷକୁ ସେହି ବିଷୟର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାନ୍ତି। 1863 ମସିହା ଆଇନଗତ ଭାବରେ ନିବନ୍ଧିତ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚର ଆରମ୍ଭ ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଚର୍ଚ୍ଚ ରବିବାର ଆଇନର "ମହା ଭୂମିକମ୍ପ" ସମୟରେ ଉଜାଡ଼ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ସେହି ଏକେଇ ସରକାର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଉପାସନାକୁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ନିଷିଦ୍ଧ କରୁଛି, ସେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆଇନଗତ ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ଏକ ନିଗମ (ଚର୍ଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ପ୍ରତିକୂଳରେ ନୁହେଁ), କିପରି ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ବିଶ୍ରାମବାରକୁ ଅବ୍ୟାହତ ଭାବରେ ସମର୍ଥନ କରିପାରିବ?

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଶେଷରେ, ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ମନ୍ଦିରର ପ୍ରଥମ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସମୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ ନେତାମାନେ "ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଗୃହ"କୁ ଚୋରମାନଙ୍କ ଗୁହାରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରର ଶେଷ ଶୁଦ୍ଧିକରଣରେ ସେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ "ସେମାନଙ୍କର ଗୃହ" ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଜାଡ଼ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ୍ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ୍‌ର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇଥାଏ। ସେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭରେ ମିଲରାଇଟ୍ ମନ୍ଦିରକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶେଷ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସମୟରେ—ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧିକରଣରେ—ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗଳି ଦିଆଯାଏ, ଏବଂ ତାହାପରେ "ସେମାନଙ୍କର ଗୃହ" ଉଜାଡ଼ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ।

ଯେତେବେଳେ ଯିଶାୟ ରାଜା ଆହାଜଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି, ସେ ସମୟରେ ସେ ଧୋବୀର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଛନ୍ତି। ଧୋବୀର କ୍ଷେତ୍ର ସେହି ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ହୁଏ, ଯିଏ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ଲେବିର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ "ଧୋବୀର ସାବୁନ" ସଦୃଶ ଶୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି। ଏହି ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ସାଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଶେଷକାଳରେ ପୁଣି ସାଧିତ ହୁଏ।

> ଦେଖ, ମୁଁ ମୋର ଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇବି, ଏବଂ ସେ ମୋର ଆଗରେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; ଏବଂ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତୁମେ ଖୋଜୁଛ, ସେ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କୁ ତୁମେ ଆନନ୍ଦ କରୁଛ; ଦେଖ, ସେ ଆସିବେ, ସେନାବଳର ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଆଗମନର ଦିନ କିଏ ସହିପାରିବ? ଏବଂ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ କିଏ ଠିଆ ରହିପାରିବ? କାରଣ ସେ ଧାତୁ ଶୋଧକର ଅଗ୍ନି ପରି, ଏବଂ ବସ୍ତ୍ରଧୋବୀର କ୍ଷାର ପରି; ଏବଂ ସେ ରୂପା ଶୋଧନ କରୁଥିବା ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ବସିବେ; ସେ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଏବଂ ସୁନା ଓ ରୂପା ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଶୋଧନ କରିବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଧର୍ମିକତାରେ ନିବେଦନ ଅର୍ପଣ କରିପାରନ୍ତି। ତାହାପରେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲେମର ନିବେଦନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ହେବ, ପୁରାତନ ଦିନମାନଙ୍କ ପରି ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କ ପରି। ମାଲାଖି ୩:୧–୪।

ଇଶାୟା ଆହାଜଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଚିହ୍ନ ସହିତ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଏହାର ପ୍ରତୀକ ଯେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ "ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଳ ଫେରିଆସିବ।" ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଳ ସେମାନେ ଯେମାନେ "ଫେରିଆସନ୍ତି।" ଇଶାୟା ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ଆହାଜଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ଦିରର ଶୁଦ୍ଧିକରଣର ଇତିହାସ ସମୟରେ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି, ଯାହା ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସରେ 1844 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ 1863 ମସିହାରେ ଅନାଜ୍ଞାପାଳନ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ସମାପ୍ତି ଘଟିଥିଲା। ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ହେଉଛି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଇତିହାସ। ଯଦି

ମିଲେରାଇଟମାନେ 1844 ପରେ ଆସିଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ପ୍ରଭିଡେନ୍ସକୁ ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତେ, ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କରିଥାନ୍ତେ ।

> "1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶା ପରେ ଯଦି ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଘାଟିତ ପ୍ରଭୁବିଧାନରେ ଏକତାର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥାନ୍ତେ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ତାହାକୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଘୋଷଣ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ଦେଖିଥାନ୍ତେ, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରୟାସସହ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତେ, କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ନିଜ ଜନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ନିରାଶା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସନ୍ଦେହ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ସମୟରେ, ଆଗମନ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ.... ଏହିପରି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଜଗତ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲା। ଯଦି ସମଗ୍ର ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସମୁଦାୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଆମର ଇତିହାସ କେତେ ବିଶାଳ ଭାବରେ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତା!" Evangelism, 695.

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଘାଟିତ ପ୍ରଭୁ-ବିଧାନରେ ଏକତାସହ ଅଗ୍ରସର ହେବାରେ" ବିଫଳତା, ସେମାନଙ୍କୁ 1856 ସୁଦ୍ଧା ଲାଓଦିକିୟ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚାଇଲା; ଏବଂ ତାହା ପରେ ଘଟିଥିବା 1863ର ବିଦ୍ରୋହ, ମରୁଭୂମିରେ ଭ୍ରମଣର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା—ଯାହା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ୍‌ର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ପୂର୍ବରୁ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଦଶମ ଏବଂ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ଏବଂ ପରେ ଆଗାମୀ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ଧରି ମରୁଭୂମିରେ ମରିଯିବା ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ ହେଲେ।

ଯିଶାୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦେଇଥାଏ ଯେ, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସମୟରେ "ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ଫେରିବେ।" ସେମାନଙ୍କର "ଫେରିବା" ଯିରିମିୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦାହରିତ ହୋଇଛି, ଯିଏ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଇଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ସେ "ଫେରିବେ," ତେବେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରହରୀ ହେବେ। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସେମାନେ ଅଟନ୍ତି, ଯେମାନେ ଏକ ନିରାଶାରୁ ଫେରିଆସିଛନ୍ତି।

ଯେମାନେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରର ଅଂଶୀ, ସେମାନେ ଏକ ନିରାଶାର ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ—ଉଭୟ ଇତିହାସରେ—ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ବର୍ଷାଣକାଳରେ, ଦୁଇଟି ଲଠି ଏକ ଜାତିରେ ଯୁକ୍ତ ହୁଏ।

ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ଆହାଜ୍ ଯିହୁଦାର ସେହି ନେତୃତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ସନ୍ଦେଶଟି ଶୁଣିଥିବେ, କିନ୍ତୁ ଇଶାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏପରି କରି ସେମାନେ "ଠୋକର ଖାଇବେ, ପଡ଼ିଯିବେ, ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିବେ, ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ିବେ, ଏବଂ ଧରାପଡ଼ିବେ।" ସେମାନେ ସେହିମାନେ, ଯେଉଁମାନେ "ପରିଚିତ ଆତ୍ମା ଥିବାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ, ଏବଂ ଫିସଫିସ କରୁଥିବା ଓ ବୁଡ଼ୁବୁଡ଼ୁ କହୁଥିବା ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୱାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତି," ଯାହା 2 ଥେସଲନୀକୀୟର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭ୍ରମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଯେ ଆତ୍ମବାଦୀ ଅନୁଭବରେ ପତିତ ହୁଅନ୍ତି, ତାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଖ୍ରୀ. ପୂ. 742 ମସିହାରେ ଆହାଜଙ୍କ ଇଶାୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା, 1863 ସହ ସମାନାନ୍ତର ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା। ଇଶାୟା ମିଲରଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ, ଏବଂ ଇଶାୟା ଓ ମିଲର—ଉଭୟଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ "ସାତ ସମୟ" ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା, ଯାହାର ଆଧାରବିନ୍ଦୁ ଇଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ସାତର ଅଷ୍ଟମ ପଦରେ ମିଳେ। ମିଲରଙ୍କ ପୁତ୍ର (ଇଶାୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର) ସେହି ଏଲିୟା ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଆସେ।

ଆହାଜଙ୍କ ଅସ୍ୱୀକାର କାରଣରେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଘୋଷିତ ଦଣ୍ଡବାକ୍ୟରେ, ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଜିତ ହେବାର ପୂର୍ବବାଣୀ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା; ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ସେହି ଉତ୍ତରର ରାଜା ହେଉଛନ୍ତି ଆଧୁନିକ ରୋମର ତ୍ରିଗୁଣ ସଂଘ, ଯାହା ପୋପତନ୍ତ୍ରର ଶାସନାଧୀନ ଅଛି।

> ପୁନର୍ବାର ଯିହୋବା ମୋତେ କହିଲେ, "ଯେହେତୁ ଏହି ଜନମାନେ ମୃଦୁଗତିରେ ବହୁଥିବା ଶିଲୋହର ଜଳକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ରେଜିନ୍ ଓ ରେମଲିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ରରେ ଆନନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି; ସେହିହେତୁ ଏବେ ଦେଖ, ପ୍ରଭୁ

> ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନଦୀର ପ୍ର ବଳ ଓ ଅଧିକ ଜଳ ଆଣୁଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶୂରର ରାଜା ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ; ସେ ତାହାର ସମସ୍ତ ନାଳା ଉପରେ ଉଠିଯିବ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ କୂଳ ଉପରେ ବହିଯିବ; ଏବଂ ସେ ଯିହୂଦା ମଧ୍ୟରୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ; ସେ ଉଫାନିଯିବ ଓ ଉପରେ ବହିଯିବ; ସେ ଗଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବ; ଏବଂ ହେ ଇମ୍ମାନୁଏଲ, ତୁମ ଦେଶର ପ୍ରସ୍ଥକୁ ତାହାର ପକ୍ଷ ବିସ୍ତାର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ।" ଯିଶାୟ 8:5–8।

ଯିଶାୟ ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ଆହାଜଙ୍କ ସହିତ ଉପର ପୁଷ୍କରିଣୀର ନାଳାର ଶେଷ ସ୍ଥାନରେ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି ବାଇବେଲୀୟ ଇତିହାସବିଦ୍ୱାନେ ଓ ପୁରାତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ୱାନେ ଏହା ନେଇ ଅନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଉପର ପୁଷ୍କରିଣୀ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ଥିବା ସିଲୋଆମ ପୁଷ୍କରିଣୀ ସହିତ ସେହି ଏକେ ପୁଷ୍କରିଣୀ ଥିଲା କି ନୁହେଁ, ତଥାପି ଯିଶାୟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେହକୁ ଦୂର କରେ, କାରଣ ଯିଶାୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଆହାଜଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏଥିବା ଶିଲୋଆହର ଜଳକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। "ଶିଲୋଆହ" ହେଉଛି ପୁରାତନ ନିୟମରେ ବ୍ୟବହୃତ ସେହି ନାମ, ଯାହାକୁ ନୂତନ ନିୟମରେ "ସିଲୋଆମ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି।

ଶିଲୋଆମର ପୋଖରୀ ପାଖରେ ଯୀଶୁ ଅନ୍ଧ ମଣିଷକୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ଆହାଜ ଅନ୍ଧ ଲାଉଦିକୀୟ ନେତୃତ୍ୱଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, 1863 ରେ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମର ସମୟରେ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। "ଶିଲୋଆହ" ଓ "ଶିଲୋଆମ" — ଉଭୟର ଅର୍ଥ "ପଠାଯାଇଥିବା," ଏବଂ ଜଣେ ସନ୍ଦେଶ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା; ପରେ ସେ ତାହାକୁ ଗବ୍ରିଏଲ ଓ ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଯିଶାୟଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଦେଲେ, ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗରୁ "ପଠାଯାଇଥିବା" ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ଲାଉଦିକୀୟ ନେତାଙ୍କ ପାଖରେ ଆଣିଲେ।

ଉପର ପୋଖରୀରୁ, ଯେଉଁଠାରେ ଯିଶାୟ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯେ ନାଳୀ ଯାଉଥିଲା, ତାହା ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ବର୍ଷା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚାଯାଏ; ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଜଖରିୟାଙ୍କ ଦର୍ଶନର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଳୀମାନେ କିମ୍ବା ଯାକୁବଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ସିଢ଼ି ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ଯାହାକି ଈଶ୍ୱର ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଜଖରିୟା, ଅଧ୍ୟାୟ ୩ ଓ ୪, ଏବଂ ୪:୧୨–୧୪ ରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି: 'ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, ଏହି ଦୁଇଟି ଜଇତୁନ ଶାଖା କ'ଣ, ଯେଉଁମାନେ ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ ଖାଲି କରୁଛନ୍ତି? ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଏହାମାନେ କ'ଣ, ତୁମେ ଜାଣୁନାହିଁ କି? ମୁଁ କହିଲି, ନାହିଁ, ମୋ ପ୍ରଭୁ। ତାହାପରେ ସେ କହିଲେ, ଏହିମାନେ ସେଇ ଦୁଇ ଅଭିଷିକ୍ତଜନ, ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି।'"
>
> "ପ୍ରଭୁ ସମ୍ପଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ। ତାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ସାଧନର ଅଭାବ ନାହିଁ। ଆମର ବିଶ୍ୱାସହୀନତା, ଆମର ପୃଥିବୀପ୍ରେମ, ଆମର ସସ୍ତା କଥାବାର୍ତ୍ତା, ଆମର ଅବିଶ୍ୱାସ—ଯାହା ଆମର ଆଲୋଚନାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ—ଏହାଙ୍କ କାରଣରୁ ଅନ୍ଧକାର ଛାୟାମାନେ ଆମ ପରିବେଶକୁ ଘେରି ଆସନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବାକ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଚରିତ୍ରରେ ସେହି ସର୍ବଥା ସୁନ୍ଦର, ଏବଂ ଦଶହଜାର ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉନାହାନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ନିଜକୁ ଅସାରତା ପ୍ରତି ଉଦ୍ଧତ କରିବାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ତାହା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଳ୍ପ କରିପାରେ। ଆମର ଅଳ୍ପଦୃଷ୍ଟି ଛାୟାକୁ ଦେଖେ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ପରେ ଥିବା ମହିମାକୁ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ। ଦୂତମାନେ ଚାରି ପବନକୁ ଧରି ରଖିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଏକ କ୍ରୁଦ୍ଧ ଅଶ୍ୱରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେ ସେ ବନ୍ଧନ ଭଙ୍ଗି ସାରା ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠ ଉପରେ ଧାଇଁଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ଏବଂ ନିଜ ପଥରେ ବିନାଶ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବହନ କରୁଛି।"
>
> "ଆମେ କି ଅନନ୍ତ ଜଗତର ସେହି ସୀମାନ୍ତରେ ହିଁ ନିଦ୍ରାସ୍ଥ ହୋଇ ରହିବୁ? ଆମେ କି ନିର୍ଜୀବ, ଶୀତଳ, ଓ ମୃତସମ ହୋଇ ରହିବୁ? ହାୟ, ଯଦି ଆମର ଚର୍ଚ୍ଚମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶ୍ୱାସ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶିତ ହୁଏ, ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜ ପାଦରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଜୀବିତ ହୋଇଉଠନ୍ତି। ଆମେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପଥ ସଙ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ଓ ଦ୍ୱାର ସଂକୁଚିତ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେହି ସଂକୁଚିତ ଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବେଶ କରୁ, ତାହାର ବିସ୍ତାରର କୌଣସି ସୀମା ନାହିଁ।" Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.

“ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ” ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସେହି ସନ୍ଦେଶମାନ, ଯେଉଁମାନେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥ ଜଳାଶୟରୁ ସେହି ନାଳିକା ମାଧ୍ୟମରେ ତଳକୁ ଆସନ୍ତି, ଯାହା ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଳ ଅଟେ, ଏବଂ ସେହି ଦୁଇଟି ନଳ ବାଇବେଲ୍ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ, କିମ୍ବା ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମ, କିମ୍ବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ, କିମ୍ବା ମୋଶା ଓ ଏଲିୟ ଅଟନ୍ତି।

“ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଭିଷିକ୍ତମାନେ, କେବେକାଳେ ଆବରଣକାରୀ କେରୁବ ଭାବେ ଶୟତାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ପରିବେଷ୍ଟନ କରିଥିବା ପବିତ୍ର ସତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ସହ ନିରନ୍ତର ସଂଯୋଗ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି। ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ ସେହି ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଦୀପମାନଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିରଖନ୍ତି, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ମିଟିମିଟି କରି ନିଭିଯାଇନହୁଅନ୍ତୁ। ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ପବିତ୍ର ତେଲ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଢାଳାଯାଉନଥାନ୍ତା, ତେବେ ଅଶୁଭର ଶକ୍ତିମାନ କାରକମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖିଥାନ୍ତେ।”

“ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଆମ ପାଖକୁ ପଠାଇଥିବା ସଂଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହୁଁ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଅସମ୍ମାନିତ ହୁଅନ୍ତି। ଏପରିଭାବେ ଆମେ ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛୁ, ଯାହାକି ସେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଢାଳିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଯେଣୁକି ଏହା ଅନ୍ଧକାରରେ ଥିବାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଉ। ଯେତେବେଳେ ଏହି ଆହ୍ୱାନ ଆସିବ, ‘ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ଯାଅ,’ ସେତେବେଳେ ଯେମାନେ ପବିତ୍ର ତେଲ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପାଳନ କରିନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପରି ଦେଖିବେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ନିଜମାନଙ୍କ ଭିତରେ ତେଲ ପାଇବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଏ, ଯଦି ଆମେ ମୋଶାଙ୍କ ପରି ବିନୟ କରି କହୁ, ‘ତୁମ ମହିମା ମୋତେ ଦେଖାଅ,’ ତେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ ହୃଦୟମାନଙ୍କରେ ଭରିଦିଆଯିବ। ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଳୀଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ ଆମ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯିବ। ‘ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ପରାକ୍ରମଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା, ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି।’ ଧାର୍ମିକତାର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କିରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଜଗତରେ ଆଲୋକରୂପେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୁଅନ୍ତି।” Review and Herald, July 20, 1897.

ଆହାଜ ଯେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନରେ ପରିଣତି ପାଇଥାନ୍ତା, ଯଦି ଲାଓଦିକିୟାର ନେତୃତ୍ୱ 1856 ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ “ପଠାଯାଇଥିବା” ଲାଓଦିକିୟାଙ୍କ ପାଇଁ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତା। ତେବେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଏକ ଉଚ୍ଚସ୍ୱର ଆର୍ତ୍ତନାଦରେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ଶାନ୍ତିରେ ଥାଇଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ, ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେମାନେ ଯାହାରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଥିଲେ ସେହି ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ପୁଣି ଫେରିଗଲେ।

ଇଶାୟା ଓ ଆହାଜଙ୍କୁ ଧୋବାର କ୍ଷେତ୍ରର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ରହିଥିବା ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ମଲାଖୀ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ନିୟମର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଜଖରିୟାଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ “ତେଲ” (ଏକ ସନ୍ଦେଶ) ଢାଳାଯାଉଛି; ଏବଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଆହାଜଙ୍କ ପାଇଁ ଇଶାୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶ; ଏହା ସାତ ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ସନ୍ଦେଶ; ଏହା ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଯେ ଅଷ୍ଟମଟି ସାତରୁ ଅଟେ; ଏହା ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ସନ୍ଦେଶ; ଏହା “ସତ୍ୟ”ର ସନ୍ଦେଶ, ଯେଉଁସବୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଉପାଦାନ, ଯାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଧୋବାର କ୍ଷେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ।

“ସାତ ସମୟ”ର ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଏହିଅଟେ, ଯାହା ମିଲରଙ୍କ ଭିତ୍ତିପଥରରୁ କୋଣର ଶିରୋପଥରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ; କାରଣ ଏହା ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ସେହିହେତୁ ଏହା ଶେଷ ସତ୍ୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। 1863 ମସିହା ଏକ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହା 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଶେଷରେ 1856 ମସିହାରେ “ସାତ ସମୟ”ର ଆଲୋକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା। 1844

ମସିହାରେ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଆଲୋକ ଏକ ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା, ଯାହା ପଚିଶ ଶତ କୁରି ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିବା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଗଲା। ତଥାପି, ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଶେଷରେ ଥିବା ଲାଓଦିକିଆର ଅନ୍ଧତ୍ୱ, ଏହି ଦୁଇ ଦର୍ଶନର ସମ୍ପର୍କକୁ ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ। 1863 ମସିହା ଏକ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସମାପ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା କେବେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ମୋହରମୁକ୍ତ ହେଲେ ଘଟେ; ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ମୋହରମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା।

1844 ମସିହାରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିବା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଆଲୋକ ଏକକ ଆଲୋକ ନୁହେଁ; ଏହା ସେହି କିଛି, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ "ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ ଆଲୋକ" ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି। ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ ଆଲୋକ 1844 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଚାଲିଥାଏ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରଥମେ ଆସିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଶେଷରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ରହେ। ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଶେଷର ସେହି ପରୀକ୍ଷାକାଳଗୁଡ଼ିକ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ଏକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ସେହିଥି ମଧ୍ୟ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ ଆଲୋକ ଅଟେ।

ଆରମ୍ଭର ପରୀକ୍ଷାକାଳୀନ ପ୍ରକ୍ରିୟା 1844 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଅଗ୍ରସରମାନ ଆଲୋକ ଜ୍ଞାନରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ 1856 ମସିହାରେ ଏହାର ଉପସଂହାରକୁ ପହଞ୍ଚିଲା। ପରୀକ୍ଷାକାଳର ଆରମ୍ଭର ଆଲୋକ ଏବଂ ଶେଷର ଆଲୋକ ହେଉଛି ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ତେରୋ ଓ ଚଉଦ ପଦର ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନ, ଯାହା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଭିତ୍ତି ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାର କାଳ 1840 ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 1844 ମସିହାର ଏପ୍ରିଲ 19 ତାରିଖରେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ସହ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ତାହାପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାର କାଳ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏବଂ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଲା। ସେହି ସମୟରେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାର କାଳ 1863 ମସିହାରେ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା।

ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପାଇଁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାକାଳର ଏକ ଆରମ୍ଭ ଓ ଏକ ଶେଷ ଥିଲା, ଏବଂ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଏକେ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ଉଚିତ, କାରଣ ଯୀଶୁ ସଦା କୌଣସି ବିଷୟର ଶେଷକୁ ସେହି ବିଷୟର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଅଗ୍ରସର ଆଲୋକର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ଥିଲା ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦର ପ୍ରକାଶର ଆଲୋକ ("mareh" ଦର୍ଶନ)। ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଅଗ୍ରସର ଆଲୋକର ଶେଷ ଥିଲା ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାବଳର ପଦଦଳନର ଆଲୋକ ("chazon" ଦର୍ଶନ)। ଏହି ଦୁଇ ଦର୍ଶନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ପରସ୍ପର ସହ ଅନ୍ତର୍ଗୁଢ଼ ଭାବେ ଜଡିତ।

> ତାହା ପରେ ସପ୍ତମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ତୁମେ ଯୁବିଲୀର ତୂରୀ ଧ୍ୱନିତ କରାଇବ; ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନରେ ତୁମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ତୂରୀ ଧ୍ୱନିତ କରାଇବ। ଲେବ୍ୟ ପୁସ୍ତକ 25:9.

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନରେ, ଅର୍ଥାତ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪ ତାରିଖରେ, ଯେ ତୂରୀ ବାଜିବାକୁ ଥିଲା, ସେହିଟି ଥିଲା ଯୁବିଲୀର ତୂରୀ, ଯାହା ସାତ ବର୍ଷର ପବିତ୍ର ଚକ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାର ଯୋଗଫଳ ହେଉଛି ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୁଡ଼ି ଦିନ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ନେଇଯିବା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ତାହା ଘଟିବାକୁ ବାରଣ କଲା। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମଧ୍ୟ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ନେଇଯିବା, କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ରୋହ ତାହା ଘଟିବାକୁ ବାରଣ କଲା। ଯଦି ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଅଗ୍ରସରମାଣ ଆଲୋକ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ଜଗତକୁ ସତର୍କ କରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଫେରିଆସିଥାନ୍ତେ।

ଏହା ଘଟିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା, ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ସେହି ରୂପାନ୍ତରକୁ "ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ରହସ୍ୟ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଯଦି ଆଡେଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଅଗ୍ରସରମାଣ

ଆଲୋକକୁ ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତ ।, ତେବେ ଜୁବିଲିର ତୁରୀ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ନିରନ୍ତ ର ଧ୍ୱ ନିତ ହୋଇଥାନ୍ତ ।, କାରଣ ସପ୍ତ ମ ତୁରୀ ଧ୍ୱ ନିତ ହେଉଥିବା ସେହି ଦିନମାନଙ୍କ ରେ ହିଁ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ରହସ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶ ଅଧ ।ୟରେ, ସେହି ତୁରୀ—ଯାହା ଜୁବିଲିର ତୁରୀ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ହାୟର ତୁରୀ ମଧ —ଅକେ ୍ଟାବର 22, 1844 ରେ ଧ୍ୱ ନିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କଲା।

> ଏବଂ ମୁଁ ଯେହିଁ ଦୂତଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଓ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିଥିଲି, ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରତି ନିଜ ହସ୍ତ ଉତ୍ତୋଳନ କଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ଯୁଗାନୁଯୁଗ ଜୀବନ୍ତ, ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗ ଏବଂ ତାହାରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ପୃଥିବୀ ଏବଂ ତାହାରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସମୁଦ୍ର ଏବଂ ତାହାରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସେସବୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେହିଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କଲେ ଯେ ଆଉ ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସପ୍ତମ ଦୂତଙ୍କର ସ୍ୱରର ଦିନମାନଙ୍କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତୂରୀ ବଜାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ସମାପ୍ତ ହେବ, ଯେପରି ସେ ନିଜ ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:5–7।

୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପରୀକ୍ଷାତ୍ମକ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଅଗ୍ରସରମାନ ଆଲୋକ ଥିଲା, ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ଚଉଦର ଆଲୋକ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ତେରର ଆଲୋକ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ଏହା ପଦ ଚଉଦର ଉତ୍ତର ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପଦ ତେରର ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହେଲା।

ସେହି ଉଣେଇଶି ବର୍ଷ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ଏକ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଶାବ୍ଦିକ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆହାଜଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିବା ଯିଶାୟାଙ୍କର ସତର୍କତାର ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଉଣେଇଶି ବର୍ଷର ଶେଷ ହେଲା ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ ନେଇଯିବା ସହିତ। ସେହି ଉଣେଇଶି ବର୍ଷ 1844 ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରିଥିଲା। ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଅଗ୍ରସର ଆଲୋକକୁ ଯିଶାୟାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା।

ସେହି ଅଗ୍ରସରମାନ ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ ମିଲେରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଅନ୍ତ ଘଟିଲା, ଏବଂ ସେହି ପରୀକ୍ଷାର କାଳରେ ଫିଲାଦେଲଫିୟ ମିଲେରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଲାଓଦିକିୟ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ପରିଣତ ହେଲା। ଖ୍ରି.ପୂ. 742 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଉଣେଇଶ ବର୍ଷ ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଉଣେଇଶ ବର୍ଷ—ଉଭୟେ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଥିବା ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ପରିଶୋଧନର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଅଗ୍ରସରମାନ ଆଲୋକର ଶେଷ ପରୀକ୍ଷାର କାଳକୁ।

ସେହି ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ରହସ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବ। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସେମାନେ ଅଟନ୍ତି, ଯେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଫେରି ଆସନ୍ତି ଏବଂ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି।

> ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବାନ୍ଧି ରଖ, ଏବଂ ମୋର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମୋହରାଙ୍କିତ କର। ଆଉ ମୁଁ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କରିବି, ଯିଏ ଯାକୋବଙ୍କ ଘରୁ ନିଜ ମୁହଁ ଲୁଚାଇ ରଖୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଚାହିଁ ରହିବି। ଦେଖ, ମୁଁ ଓ ସେହି ସନ୍ତାନମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦେଇଛନ୍ତି, ଆମେ ଇସ୍ରାଏଲରେ ସଙ୍କେତ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ନିମିତ୍ତ, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ, ଯିଏ ସିଓନ ପର୍ବତରେ ବାସ କରନ୍ତି। ଯିଶାୟ ୫:16–18।

ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଅଗ୍ରସର ଆଲୋକର ଶେଷ ପରୀକ୍ଷାକାଳ, ଯେଉଁଠାରେ ଆରମ୍ଭିକ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ସେହିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଏହା ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ନିଜ ହସ୍ତକୁ ସ୍ୱର୍ଗଦିଗକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରି "ଯେ ଆଉ ସମୟ ରହିବ ନାହିଁ" ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ। ସେହି ଘୋଷଣା ୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସପ୍ତମ ତୁରୀ ପବିତ୍ର ସାତର ଚକ୍ରର ସମାପ୍ତିରେ ଯୁବିଲୀକୁ ଘୋଷଣା କଲା। ସାତ ବର୍ଷର ଚକ୍ର, ସାତ ଥର ପୁନରାବୃତ ହୋଇ, ପ୍ରକୃତରେ ଉଣଚାଳିଶ ବର୍ଷ, କିମ୍ବା ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ କୁଡ଼ି ଦିନ ଥିଲା।

୧୯୮୯ ସାଲ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋ ।ଳନରେ "ଶେଷ ସମୟ"କୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ, ଏବଂ ୧୯୮୯ ସାଲ ୧୮୬୩ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋ ।ହରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏକ ଶତ ଛବ ିଶ ବର୍ଷର ସମାପ୍ତ ିକୁ ମଧ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ

ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ "ଶେଷ ସମୟ"ରେ, "ସାତ ସମୟ"ର ଏକ ପ୍ରତୀକ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; କାରଣ ଏକ ଶତ ଛବିଶ ହେଉଛି ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠିର ଦଶମାଂଶ, ଯାହା ପୁଣି ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୋଡ଼ିର ଅର୍ଦ୍ଧେକ।

ଯୀଶୁ ସଦା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଶେଷକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ଆରମ୍ଭ "ସାତ ସମୟ"ର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ଏହା ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନର ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ସପ୍ତମ ଦୂତଙ୍କର ତୂରୀଧ୍ୱନିର ଦିନଗୁଡ଼ିକ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ରହସ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ତିନି ଏବଂ ଅର୍ଧ" ଦିନର ସମାପ୍ତିରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ସପ୍ତମ ତୂରୀ, ଯାହା ତୃତୀୟ ହାୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ୭ ଅକ୍ଟୋବର, ୨୦୨୩ରେ ତାହାର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ଧ୍ୱନିତ କଲା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ରହସ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାପ୍ତ ହେଉଛି, ଯେପରି "ସେ ତାହା ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ, ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି।" ଆନ୍ଦୋଳନର ଶେଷ "ସାତ ସମୟ"ର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ, ଯେପରି ସେହି ଏକେ ଆନ୍ଦୋଳନର ଆରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ଥିଲା।

1798 ମସିହାରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷକାଳରେ, ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ବିରୋଧରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର "ସାତ କାଳ" ସମାପ୍ତ ହେଲା; ଏବଂ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନର ଶେଷରେ, "ସାତ କାଳ" ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା। ଯୀଶୁ ସଦା କୌଣସି ବିଷୟର ଶେଷକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଉଦାହରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନ (ମିଲରାଇଟମାନେ), ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ (ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର) ଉଦାହରଣ କରେ। ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋଳନ "ସାତ୍ତ କାଳ" ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ସେଥିରେ ଶେଷ ହୁଏ। ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆପଣ ନିଜେ ଘଡ଼ି ତିଆରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବୁ।

> "ଯେମାନେ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଜଗତର ସ୍ୱ-ଭୋଗବିଳାସୀ, ଆଡ଼ମ୍ବରପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବା ଉଚିତ୍‌ନୁହେଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଏହା ବହନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ କରିପାରନ୍ତା, ତଥାପି ଖ୍ରୀଷ୍ଟସଦୃଶ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ଅନୁମତି ଦେବ ନାହିଁ। ବହୁପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି। 'ସେ କାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇବେ? ଏବଂ କାହାକୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବୁଝାଇବେ? ଯେମାନେ ଦୁଧରୁ ଛାଡ଼ାଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ତନରୁ ଅଲଗା କରାଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ। କାରଣ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ।' ଏହିପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବାକୁ ହେବ, ସେମାନଙ୍କ ମାତାପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି। 'କାରଣ ତତଲାଉଥିବା ଓଠ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଭାଷା ଦ୍ୱାରା ସେ ଏହି ଲୋକଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବେ। ଯେମାନଙ୍କୁ ସେ କହିଥିଲେ, ଏହିହେଉଛି ସେହି ବିଶ୍ରାମ ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ କ୍ଲାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଇପାରିବ; ଏବଂ ଏହିହେଉଛି ସେହି ସତେଜତା: ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ ହେଲା; ଯେପରି ସେମାନେ ଯାଇ ପଛକୁ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ଭଙ୍ଗିଯାଆନ୍ତୁ, ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ଏବଂ ଧରାପଡ଼ନ୍ତୁ।' କାହିଁକି?—କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ସେମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେ ନାହିଁ।"

> "ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେମାନେ, ଯେମାନେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରିନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନକୁ ଆଦର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ଧାରଣାନୁସାରେ ନିଜେ କାମ କରିବାକୁ ବାଛିନେଇଛନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ଯେ ସେମାନେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ସ୍ଥିତି ଗ୍ରହଣ କରିବେ, କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ନିଜ ଧାରଣାନୁସାରେ କାମ କରିବେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାର ନିଶ୍ଚିତ ପରିଣାମରେ ଛାଡ଼ିଦେବେ। ଆମର ସମସ୍ତ ପଥରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ସମସ୍ତ ସେବାରେ, ସେ ଆମକୁ କହନ୍ତି, 'ମୋତେ ତୁମର ହୃଦୟ ଦିଅ।' ଈଶ୍ୱର ଯାହା ଚାହାନ୍ତି, ସେହି ହେଉଛି ବିନୀତ, ଶିକ୍ଷାଗ୍ରାହୀ ଆତ୍ମା। ଯାହା ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ତାହାର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଦେଇଥାଏ, ସେହି ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏହା ଏକ ପ୍ରେମମୟ, ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୃଦୟରୁ ନିଶ୍ୱାସିତ ହୋଇ ବାହାରେ।"

> "ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ କିଛି ବିଶେଷ ବିଷୟ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି; ଯଦି ସେମାନେ କହନ୍ତି, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ମୋର ହୃଦୟ ସମର୍ପଣ କରିବି ନାହିଁ, ତେବେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଜ୍ଞାନ ବିନା ସେମାନଙ୍କର

କଥିତ ଜ୍ଞ ।ନମୟ ବିଚାରରେ ଆଗକୁ ଚାଲିବାକୁ ଦେଇଥାନ୍ତି, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ବାକ୍ୟ [Isaiah 28:13] ପୂରଣ ନ ହୁଏ। ତୁମେ ଏପରି କହିବାକୁ ନୁହେଁ, ମୋର ବିଚାର ସହିତ ଯେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସମନ୍ୱୟ ରହେ ସେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ମୁଁ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ନେତୃତ୍ୱ କୁ ଅନୁସରିବି, ଏବଂ ତାହା ପରେ ନିଜ ଧାରଣାକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରହିବି, ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଗଢ଼ାଯିବାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିବି। ପ୍ର ଶ୍ନ ଏହା ହେଉ, ଏହା କି ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ? ଏହା ନୁହେଁ, ଏହା ——ଙ୍କ ର ମତ କିମ୍ବା ବିଚାର କି?” Testimonies to Ministers, 419.